

Prepis kázania, Krefeld, sobota 5. 7. 2014 19:30

„Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Bôh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo viere pravdy, k čomu vás povolal naším evanjeliom nadobudnúť slávy nášho Pána Ježiša Krista. Tak tedy, bratia, stojte a držte podania, ktorým ste naučení už či slovom a či naším listom. A on sám, náš Pán Ježiš Kristus, a Bôh a náš Otec, ktorý nás zamiloval a dal večné potešenie a dobrú nádej v milosti, nech ráči potešiť vaše srdcia a upevniť vás v každom dobrom slove a v skutku.“ (2. Tesaloničanom 2:13)

Áno, Pánu buď vďaka, áno, zo srdca prinesená vďaka, že sa môžeme zhromažďovať pod hlasom Slova a že nám dáva vieru veriť tak, ako hovorí Písmo.

Aj Slovu, ktoré nám bolo čítané, sa musíme neskôr ešte venovať, najskôr však srdečné pozdravy.

Sme spojení s celým svetom, so všetkými, ktorí boli Bohom omilostení, aby v tomto čase počuli a prijali to, čo pre nás Pán pripravil. Je to skutočne milosť počuť a veriť v deň spásy Božiu spásnu zvesť pre tento čas a mať priamu účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Nie hrať sa na náboženstvo, ale skutočne nájsť pred Bohom milosť, veriť zaslúbeniam, ktoré On dal, a potom vidieť a prežiť ich naplnenie.

V uplynulých dvoch mesiacoch som mal počas víkendov veľkú prednosť byť na rôznych miestach – či už Brusel, Paríž, Praha alebo Bratislava a potom taktiež Turecko. Je skutočne pramocné vidieť a prežiť, čo Boh práve teraz koná. Nemôžeme zachádzať do všetkých podrobností, ale toľko môžeme povedať: Boh má všade Svojich služobníkov, ktorí rozdávajú pokrm, a má Svoj ľud, ktorý má bohato prestretý stôl, a skutočne všetci môžu jesť – prijímať čerstvú mannu – zjavené Slovo. Počuli sme aj to, že sú do toho začlenené aj susedné krajiny až do Afganistanu a na druhej strane v Gruzínsku, odkiaľ bol pred niekoľkými mesiacmi jeden brat na tomto mieste. Je tam asi 200 ľudí, ktorí sa chcú nechať pokrstiť. Brat Schmidt a brat Kolja môžu podať správu o tom, čo Boh koná, či už v Uzbekistane alebo kdekoľvek to je. Sme Bohu vďační za mnohé jazyky, ktoré nám na tomto mieste

daroval, aby sme mohli to, čo nám Boh zveril, podávať ďalej.

Dnes nesmiem zabudnúť mimoriadne srdečne pozdraviť všetkých, ktorí sú tu dnes po prvýkrát. Kto je tu dnes po prvýkrát? Povstaňte, aby sme vás mimoriadne srdečne privítali. Boh vám požehnaj... Boh požehnaj. Bohu buď vďaka.

Sme jednoducho vďační. Počujeme, že prichádzajú aj súrodenci z Maďarska... Vy viete, že Maďarsko bola a je problémová krajina, Viete, že židia nie sú nikde v takom nebezpečenstve ako v Maďarsku. Boh však dáva milosť ku všetkému – dáva milosť ku všetkému – hoci nemôžeme zachádzať do podrobností.

Pán má Svoj ľud vo všetkých národoch a jazykoch a my mu smieme ďakovať, že vyvolanie von prebieha. Skutočne prebieha. Prežili sme to aj v poslednom zhromaždení v Istanbule – po prvýkrát po mnohých rokoch prišli ľudia dopredu bez toho, aby boli vyzvaní. Potom, čo zaznelo „Amen!“, prišli všetci dopredu. Myslím, že to bolo najmenej 150 ľudí, ktorí prišli dopredu – mladí i starí, malí i veľkí. A jedna dáma povedala: „Som v islame, ale chcem, aby ste sa za mňa modlil.“ Bolo mocné, ako Pán dával milosť a žehnal, a mohli sme cítiť, ako Slovo vykonalo, k čomu bolo poslané. **Zo srdca dúfam, že sa môžete tešiť so mnou.**

Počul som zrovna „Amen!“ od brata Gilberta – myslím, že v Paríži sme mali 2 000 ľudí, ktorí boli zhromaždení, aby počuli Božie Slovo. Je to pramocné, Pán volá.

I teraz máme pozvania do celého sveta, aby posledné volanie zaznievalo, a sme obzvlášť vďační aj za to, že ľudia v celom svete smú spolu s nami vidieť, počuť a prežívať, čo Boh práve teraz na zemi koná. Bolo by krásne, ak by s nami nielen počúvali a pozerali, ale mohli s nami aj prežiť, ako z milosti prebieha zavolanie von a príprava. Ani tým, čo sa deje v Izraeli, sa nemôžeme bližšie zaoberať, ale všetci vieme – všetko bolo predpovedané, dokonca aj to, že Gaza nebude viac existovať, ale sa stane púšťou. Tento 42 km dlhý a 15 km široký pruh spôsobil mnoho núdze, na záver však už nebude existovať. Všetko však prenechajme v rukách Božích. Musí to tak prísť – biblické proroctvo sa plní vo všetkých úsekoch.

Musím pritom myslieť i na to, že – obzvlášť, ak sa jedná o Izrael –

Boží vyvolený národ – že aj vyvolenie musí byť prijaté – a k vyvoleniu patrí viera a poslušnosť. Bez viery a poslušnosti neexistuje vyvolenie, tam je len namýšľanie si, že sme vyvolení.

Vidíme to na Izraeli (čítal som o tom) – či to bolo vyhlásenie z roku 1896 alebo rôzne vyhlásenia, ktoré prišli v priebehu rokov. Či už v roku 1917, keď premiér Veľkej Británie vyhlásil: „Izraelský národ má domov v Palestíne a my sa postaráme, aby sa to stalo skutočnosťou.“ Existuje mnoho vyhlásení zo všetkých týchto rokov a potom aj to zo 14. 5. 1948, keď Ben Gurion vyhlásil štát Izrael. A potom sa naplnilo: „*Ak vidíte, že figovník pučí...*“, a tak prešli všetky zaslúbenia k naplneniu toho, že Boh zo všetkých národov a jazykov zhromaždí zvyšok Svojho ľudu.

My predsa nemáme Sväté Písmo len na čítanie, ale aby sme prežili zavedenie do spásneho Božieho plánu so všetkými, ktorí Pánovi veria a dôverujú a ktorí skutočne berú vážne každé Slovo, ktoré bolo napísané, a taktiež v ňom zostávajú.

Vidíme prirodzene aj to, čo sa deje vo Vatikáne – všetko sme videli a počuli – návštevu v Izraeli a potom návštevu tých dvoch pánov vo Vatikáne. I obrovský nadpis: „Jednota v rôznorodosti“. Všetko je kresťansky ozdobené, ale kto číta ev. Jána 17 pozorne, tak tam sú dôležité výroky, ktoré nám stavajú pred oči, čo tým Pán myslel.

Predtým, ako prejdem k iným Slovám Písma, čítajme niekoľko veršov z ev. Jána 17, aby sme vedeli, koho Pán myslel – nie nejakú jednotu medzi náboženstvami alebo vodcami náboženstiev, ale ako stojí napísané v ev. Jána 17, verš 6: „*Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli, a dal si ich Mne...*“ Nie niekde niekto, ale Môj ľud, Moji Synovia a Moje dcéry: „...*a zachovali Tvoje Slovo.*“

I druhá časť verša 8: „...*oni prijali a poznali upravo, že som vyšiel od Teba...*“ Nie: „bol vedľa Teba“, ale „...*vyšiel od Teba, a uverili, že si ma Ty poslal.*“

Druhá časť verša 11: „*Svätý Otče, zachovaj ich v Svojom mene, ktorých si mi dal, aby boli jedno ako my.*“

Verš 14: „*Ja som im dal Tvoje Slovo, a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako Ja nie som zo sveta.*“

Najprv „...*Ja som im zjavil Tvoje meno...*“ a potom: „...*Ja som im dal*

Tvoje Slovo... – Slovo sa stalo svetlom našim nohám.

Verš 17: „*Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“
Halelujah. Amen.

Verš 18: „*Ako si ty Mňa poslal na svet, tak som i Ja ich poslal do sveta.*“

Verš 19: „*A Ja za nich posväcujem sám Seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.*“

A ešte verš 23: „*...Ja v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno...*“

Nie náboženstvo, nie „Jednota v mnohorakosti“ ale „*Ja v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno...*“

A potom ešte vo verši 26: „*A oznámil som im Tvoje meno, a ešte oznámim...*“

Toto len pre Božiu informáciu – nie ľuďmi stvorená jednota, ale Boží ľud zjednotený v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, ako jeden ľud skrze jedného Ducha pokrstení v jedno telo.

A povedzme to zreteľne – ak tu je napísané: „*Ja som im dal* (zjavil) *Tvoje Slovo...*“, tak áno, každé biblické miesto – aj ev. Matúša 28 – nám Pán zjavil.

Ak hľadáme na všetkých 349 kresťanských organizácií, ktoré sú teraz zjednotené v Svetovej rade cirkví – všetky používajú trojičnú formu a majú učenie trojice. Učenie trojice však v Biblii vôbec neexistuje! A v Biblii neexistuje žiadne jednanie konané v mene trojice. Teda to, čo sa tam deje, je nebiblické zjednotenie, nie pod Kristom – Hlavou Cirkvi – ale ako všetci vieme, musí sa to tak stať.

Na druhej strane však chápeme vážnosť hodiny: „*Vy, môj ľude, vyjdite von, oddelte sa, nedotýkajte sa ničoho nečistého, a tak vás prijmem...*“ a potom sa naplní: „*...a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry.*“

Bratia a sestry, je to neopísateľná milosť, ktorú nám Boh v tomto čase daroval – poznať v tomto čase zaslúbenie, že Boh pošle v tomto čase proroka. Premýšľal som nad tým – od 11. 6. 1933 prišlo a odišlo mnoho rokov – keď Pán nahlas vyslovil Slová: „**Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.**“ –

všetky tie roky prišli a odišli. Myslel som na mimoriadny deň 28. 2. 1963, keď zostúpil nadprirodzený mrak a odfotografovali ho svetskí fotografi zo vzdialenosti viac ako 400 míľ. Písali o tom i časopisy *Life* a *Science* s nadpisom: „Nevysvetliteľný mrak nad Arizonou na hore západu slnka.“

Tam brat Branham počul slová a dostal príkaz: „Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože prišiel čas otvoriť sedem pečatí.“

Bratia a sestry, existovali mimoriadne dni v živote služobníkov Božích, v živote Izraela i v živote Cirkvi aj v našom čase.

Ešte jeden zvláštny deň – 7. 5. 1946 – keď prišiel anjel Pánov do miestnosti, keď na podlahu zasvietilo nadprirodzené svetlo a do tohto svetla zostúpil anjel Pánov a prehovoril k bratovi Branhamovi: „Bol som k tebe poslaný z prítomnosti Božej, aby som ti dal poverenie.“ Všetci toto svedectvo poznáte.

V našom čase boli mimoriadne dni súvisiace so spásnym plánom nášho Boha! Preto sme zo srdca vďační, že môžeme veriť tomu, čo Boh pre náš čas zaslúbil, a že smieme prijať a uchopiť, že návrat Pánov sa priblížil a že pred návratom musí zaznieť volanie k prebudeniu! Kto číta ev. Matúša 25, ten pravdepodobne vo verši 5 zistí, že všetky panny pospali. Všetky pospali, múdre i bláznivé – všetky pospali. A potom prišlo volanie k prebudeniu a toto volanie teraz zaznieva do celého sveta a všetci, ktorí majú ucho, aby počuli, počúvajú, čo Duch hovorí zborom. O to sa teraz jedná. Počúť toto volanie a neprejsť pomimo neho.

Mohli by sme všetky tieto biblické miesta zhrnúť a jednoducho povedať: „Ó, Bože, učinil si si toľko námahy a uviedol si nás krok po kroku do Svojho spásneho plánu a do Svojho Slova a oznámil si nám Svoje zaslúbenia!“

Máme aj výroky brata Branhama, ktoré si všetci vážime a vieme, že ich musíme vziať späť do Svätého Písma, aby sme na 100 % vedeli, že sme to, čo bolo povedané, správne porozumeli, a preto to musí byť založené na dvoch alebo troch biblických miestach.

Viete, na čo som myslel? V Starom zákone bola truhla zmluvy a tá bola najdôležitejšia, pretože v nej bolo to, čo Boh prikázal a povedal,

a túto truhlu zmluvy potom niesli.

Boh to, čo zasľúbil, z milosti potvrdil. Presne tak je to predsa v našom čase. Nie mimo Slova!

Dali sme si včera tú námahu a čítali a počúvali sme o mimoriadnej téme: brat Branham viac ako 300-krát zmienil urím a thumím. Vy viete, čo to je. Ja som si všetky tie miesta poznamenal: 2. Mojžišova 25, 2. Mojžišova 28, 3. Mojžišova 8, 4. Mojžišova 27, 1. Samuelova 28, Nehemiáš 7:65 – všetky miesta som si poznačil.

A viete, čo to bolo? Priniesol som si to so sebou. Bolo to svetlo a právo. Nebola to len truhla zmluvy, ale Boh Pán potvrdil nadprirodzeným spôsobom svetlo a pravdu. Ak napríklad niekto prišiel a rozprával sen alebo niečo povedal – ak to súhlasilo, tak svetlo nadprirodzeným spôsobom zložilo svedectvo z náprsenky, ktorú nosil Áron a neskôr kňazi na svojom srdci. Inak vôbec nemohli predstúpiť pred ľud Boží. Brat Branham viac ako 300-krát povedal: „Pre nás je tou náprsenkou, teda svetlom a právom, Biblia – Slovo Božie a s tým musí všetko súhlasiť.“

Musíme vedieť, že rozsvietením svetla Boh v Starom zákone nadprirodzeným spôsobom vydal svedectvo o tom, čo súhlasilo. Ak sa nerozsvietilo, tak sa o tú záležitosť nikto nemusel starať.

Ako už bolo povedané, brat Branham zdôraznil viac ako 300-krát urím a thumím – svetlo a právo. Naším urím a thumím je Biblia – svetlo a právo – tu je nám povedané, čo súhlasí, a potom svetlo zasvieti a my smieme v tomto svetle z milosti putovať.

Mnoho je nám od Boha darované a mnoho bude pri návrate Pána od nás vyžadované.

Vráťme sa k tomu, čo sme čítali z 2. Tesaloničanom 2 od verša 13. Sledujte však prosím, o čo sa v celej tejto kapitole jedná – o deň Pánov, o človeka hriechu a bezzákonosti, o protivníka, ktorý sa pozdvihuje nad všetko, čo súvisí s Bohom alebo bohoslužbou. Ak chceme skutočne vedieť, o čo sa jedná, musíme to čítať v súvislostiach.

V 2. Tesaloničanom 2 v druhej polovici verša 10 stojí: „...pretože neprijali lásky pravdy, aby boli spasení, a preto...“ Je tu uvedené slovo „**preto**“ – pretože Slovo nemilovali, nenechali ho k sebe hovoriť,

nerespektovali ho a neprijali ho „...preto im Boh pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži...“

Bratia a sestry, je to skutočne pramocné. Boh oddelil svetlo od temnoty, pravdu od lži, a preto je to pre nás jednoducho dôležité. Všetci ostatní môžu kráčať po vlastných cestách a veriť, ako veria, ale my, ktorí sme sa vrátili späť ku Slovu, my veríme zo srdca, čo a ako hovorí Písmo.

Vo verši 12 je k tomu pridané: „...aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“

Potom prichádza pramocný verš 13: „Ale my...“ – na jednej strane sú všetci, ktorí pravdu neprijali, nemali žiadnu lásku k pravde, a potom prepadnú súdu, a potom je adresované nám: „Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom...“

Aká je naša podlžnosť? Aké je naše hlavné poverenie? Nielen zvestovať, ale Bohu ďakovať za všetkých, ktorí zvestovaniu uverili. Až potom vykonáva Slovo to, k čomu bolo poslané.

„...pretože si vás Boh vyvolil od počiatku ku spaseniu skrze Duchom vypôsobené posvätenie a skrze vieru v pravdu...“ (podľa nem. prekladu)
„Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Každá biblická téma – a povedzme to zreteľne ešte raz – začína to Božstvom: všetkých týchto 349 smerov viery má spoločný len prvý paragraf vyznania viery, no vo všetkom ostatnom sa vždy znova odlišujú. Ale viera v trojicu a viera v trojičný krst – obe tieto veci majú všetci spoločné bez ohľadu na to, kde a kto sú. A práve na týchto dvoch základných bodoch záleží! Aby sme vedeli, že Ježiš Kristus je Boh zjavený v tele! Ospravedlnený v Duchu! Zvestovaný medzi národmi, vzatý do slávy. Vo Svojej podobe človeka prirodzene musel byť všetkým – musel byť Baránok Boží, Príhovorca, musel byť všetko vo všetkom. A keď príde koniec, bude Boh zase všetko vo všetkom. Zmieňujem len jednoducho, že tento základ majú všetci spoločný a tento základ nesúhlasí. Je postavený na piesku. Nie na zjavení Ježiša Krista. Môžu sa ozdobovať biblickými výrokmi od hlavy až po päty – nesúhlasí to od samého počiatku! Preto musíme vždy znova povedať: aká je to milosť, že sme mohli veriť tak, ako verili naši bratia na počiatku! To bola a je

zvesť hodiny: späť k počiatku, späť k učeniu apoštolov, späť k pôvodnému základu. Jednoducho vo všetkom vždy naspäť.

Preto sme Bohu zo srdca vďační, že sme smeli poznať hodinu milostivého Božieho navštívenia a vieme, že Boh zaslúbil: „*Pošlem vám proroka Eliáša, predtým ako príde veľký a strašný deň Pánov*“ a On to učinil. Prečo? Aby „...*zaviedol srdcia detí k viere otcov*...“ – tak predsa znie zaslúbenie. A preto späť ku Slovu! Žiadne zjavenie, ktoré príde od Boha, nie je mimo Slova, všetko, čo prichádza od Boha, sa nachádza v rámci Slova.

Počas uplynulého týždňa som si dal tú námahu a ešte raz som čítal v obežníkoch, pretože mnohí bratia, ktorí tvrdia, že veria vo zvesť, veria zároveň učeniám siedmich hromov, ktoré sú všetky navzájom rozdielne a pravdepodobne už existuje 9 rôznych druhov. Tu, v obežníku z marca 2013, som ešte raz citoval hlavný výrok brata Branhama, keď niekto prišiel k bratovi Branhamovi a povedal: „Keď zaznie hlas siedmich hromov, tak to bude niečo, čo v Biblii nie je napísané...“ Všetci si môžete tieto odstavce prečítať.

Prečítam len posledné tri vety: „A sedem pečatí oznámilo zjavenie toho, čo to bolo – totiž sedem hromov.“ Tu musí byť povedané, ako už často, že hneď ako brat Branham prišiel k hore Sunset, tak zaznelo sedem pramocných hromových rán a celá krajina v okolí sa otriasla, a preto sa na to stále znova odvolával. Ďalej stojí: „Je to ešte stále Slovo.“ Je to ešte stále Slovo! „Sedem pečatí oznámilo zjavenie o tom, čo to bolo. Je to vždy Slovo. Nesmiete ísť mimo Slova. Duch Boží nevyjde nikdy mimo Slova. Vždy ostáva so Svojím Slovom.“ V marcovom obežníku 2013 na strane 17.

Prečo to musíme stále opakovať? A teraz to vezmem od koreňa, pretože mimo zvesti existuje tak mnoho nebiblických učení. Počúvali ste dobre? Nie uprostred zvesti – mimo zvesti! **Uprostred zvesti patrí miesto len Božiemu Slovu! Uprostred zvesti platí len to, čo povedal Pán vo Svojom Slove a ani jeden jediný výklad, len to „Tak hovorí Pán” Jeho drahého a svätého Slova.**

Kto k tomu povie „Amen“? Prirodzene, tak to je, tak nám je to zanechané a tak tomu veríme z celého srdca.

Muž Boží písal aj v liste Filipänom, aby veriacim položil na srdce

zostať vernými tomu, čo počuli, pretože Pán Svoje dielo v tých Svojich dokoná ku dňu návratu Ježiša Krista.

Tak to stojí u Filipänom 1:6: „...a práve preto dôverujem, že ten, ktorý započal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná a zachová až do dňa Ježiša Krista...“

Musí existovať začiatok. A myslím obzvlášť na všetkých mladistvých a na tých, ktorí ešte neučinili žiadne priame prežitie spásy, na ktorých ešte neprišiel Duch Boží, aby ich mohol viesť ku pokániu, pretože tak je napísané: „Poznajte, že vás Duch Boží vedie ku pokániu.“ My máme pokánie zvestovať: „Čiň pokánie...“ Kto však môže pokánie činiť? Len ten, kto pozná svoj hriech, kto pozná svoje prestúpenie, s ktorým sa pred Bohom nemôže objaviť. Je jednoduché pokánie kázať, ale potom musí prísť vykonanie.

Ján kázal pokánie, náš Pán kázal pokánie a ľudia vyznali svoje hriechy a nechali sa pokrstiť. „Poznajte, že vás Duch Boží vedie ku pokániu.“

Bratia a sestry, nechceli by sme, aby niekto z tých, ktorí teraz počúvajú Slovo Božie, zostal späť, ale aby všetci patrili k múdrym pannám a boli skrze Božieho Ducha usvedčení o tom, čo pred Bohom neobstojí a činili z toho pokánie, priniesli to pred Pána a prežili istotu svojej spásy a mohli povedať: „Tak iste ako svieti slnko na nebi, som ja hriešnik došiel odpustenia.“

Bratia a sestry, človek, ktorý skutočne prežil odpustenie, ten sa raduje a jasá, ten z celého srdca chváli Boha. Tam nikoho nemusíte prosiť: „Pomodlil by si sa teraz?“ Nie! Ku Božiemu trónu stúpa chvála za to, čo Boh učinil.

Takže na tomto mieste nie je zvestovaná len zvesť, na tomto mieste je zvestovaná celá rada nášho Boha. I v prvom kázaní to bolo skutočne tak: „Čiňte pokánie a nechajte sa pokrstiť na meno Ježiša Krista...“ Krstu predchádza pokánie – že sa človek skutočne bije do prs a pozná: „Áno, môj život je plný prestúpenia. Prichádzam k Pánu a prosím o odpustenie.“ Hovorím vám: ten najkrajší deň v našom živote je, keď dostaneme istotu viery: Moje hriechy sú odpustené. Som slobodný! Som slobodný! Ježiš mi daroval život! Som slobodný!

Porozumejte tomu prosím, správne – chcel by som všetkých vidieť u Pána. Ale nemôžeme hovoriť o dokonaní, ak sme neučinili začiatok. Najprv prichádza začiatok – tak sme to čítali: *ten, ktorý započal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná a zachová až do dňa Ježiša Krista...*“

Takže musí byť učinенý začiatok! **Prial by som si, aby na nás všetkých skutočne prišiel Boží Duch, aby sme všetci ešte raz činili pokánie, sklonili sa pred Pánom a povedali: „Pane, tu ani tam to nebolo tak, ako by to malo byť, buď mi milostivý, daruj mi oslobodenie.“ Sú ešte rôzne bremená, ktoré ťažia tu i tam. Jednoducho povedať: „Pane, prichádzam taký, aký som, Ty ma oslobod, pretože je napísané: *‘Koho Syn oslobodí, ten je vpravde slobodný.’*“**

Preto musíme a smieme zvestovať plnú spásu, aby sme boli pri návrate Pána pripravení a mohli s Ním vojsť do slávy.

Ďalší verš vo Filipänom 1:10 hovorí: *„...aby ste boli v každom prípade schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie, aby ste boli čistí a prostí úrazu na deň Kristov...“* (podľa nem. prekladu)

Niekedy sme postavení pred rozhodnutia, a k tomu tu píše Boží muž: *„...aby ste boli v každom prípade schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie...“* Aj mladiství. Musia sa rozhodovať pre zamestnanie a v rôznych iných veciach. Žeby vám bolo položené do srdca v ctibázni povedať: „Milovaný Pane, Ty rozhodni za mňa a so mnou, buď mi milostivý, aby moje rozhodnutie bolo v Tvojej vôli.“ Pretože o to sa nám všetkým jedná: *„... aby ste boli v každom prípade schopní posúdiť...“* Nielen občas tu a občas tam, ale tam, kde sa jedná o rozhodnutie, máme Boha prosieť, aby to bolo správne rozhodnutie *„...aby ste boli čistí a prostí úrazu na deň Kristov...“*

Pavol písal ďalej v 2. kapitole Filipänom, verš 16: *„...majúc u seba Slovo života mne na chválu v deň Kristov, že som nebežal nadarmo ani nadarmo nepracoval.“*

Vidíte, o čo sa jedná? Muž Boží chcel so všetkými, ktorým smel prinášať Slovo Božie, vidieť Pána. Chcel byť pripravený so všetkými tými, ktorí počuli Slovo z Jeho úst, aby aj oni boli pripravení ku dňu Krista. Nie je to naše želanie? Buďte úprimní: chceli by sme, aby všetci,

ktorí sú tu dnes zhromaždení, všetci, ktorí počúvajú, aby nikto nechýbal, aby boli všetci v sláve.

Som presvedčený, že toto je čas prípravy. Som presvedčený, že v žiadnom srdci nie je odpor. Že všetci majú v sebe „Áno!“ ku Slovu. A ak sú ešte slabí a ešte presne nevedia, tak povedia: „Pane, prosím Ťa, buď mi milostivý, aby som pred Tebou so Svojimi rozhodnutiami mohol obstáť.“

A vo verši 13 príde to nádherné: *„...lebo je to Boh, ktorý vo vás pôsobí i chcenie i činenie pre záľubu.“*

Takže to, čo je Bohu ľúbe, do vás On vloží. Vloží to do vášho srdca, aby ste po tom mohli túžiť, a potom túto túžbu naplní. On vypôsobuje oboje: najprv do nás vloží to, čo je Jemu ľúbe, a potom nám dá silu, aby sme to mohli v Jeho vôli a podľa Jeho záľuby činiť. Boh na nás nekladie žiadne jarmo, Boh nás neutláča, Boh nás nezotročuje, Boh nám z milosti priniesol slobodu a kto do tejto Božej slobody vojde, ten sa bude skutočne cítiť dobre, pretože tak to Boh pre nás všetkých určil.

Zhrňme, o čo sa dnes jedná.

„Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha!“

Neverím, že ľudia cestujú 1 600 km z Rumunska alebo Švédska, Francúzska alebo Talianska, pretože majú mnoho peňazí alebo času, ale pretože Boh do nich vložil žiadosť počuť Božie Slovo tak, ako je to predsa napísané: *„...nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť Slová Pánove.“* Preto je stavané Božie Slovo na svietnik, a preto Boh v tomto čase nadprirodzeným spôsobom pôsobí vo všetkých, ktorí Slovo prijali a uchopili.

Takže nielen ako v Starom zákone truhla zákona so Slovom Božím vloženým dnu a nesená na pleciach, ale Slovo vložené do srdca. Vložené do srdca *„Uzavriem s vami novú zmluvu a Moje Slovo vpíšem do vašich srdc...“* To je tá milosť: nielen niesť truhlu zmluvy na ramenách, ale počuť, prijímať, veriť a mať zjavené živé Slová živého Boha, a tak byť postavení priamo do vôle Božej. Späť k 2. Tesaloničanom: *„...aby boli odsúdení všetci, ktorí neverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“* Všetci! Bez výnimky! Bez výnimky! *„...aby boli odsúdení...“* My nesúdime, nie.

Súd vykoná Pán. Ale tak to stojí napísané: „...aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť.“

Pravde o Božstve. Poznačil som si, ako často je v Biblii hovorené o jednom Bohu. O našom Pánovi, našom Bohu. A potom len preto, že nenávideli Židov a označili ich za vrahov Boha a vrahov Krista, tak vynašili trojicu z pohanských povier a nevery. Raz by ste mali vidieť tú knihu so všetkými tými trojicami, ktoré existovali. A potom na začiatku 4. storočia cirkevní predstavitelia vynašili trojicu, pretože chceli Židom činiť bolesť, pretože zo synagóg učinili maštale, pretože ich označili za vrahov Božích a vrahov Krista. V mene trojice bolo vyslovených toľko zlorečení... A dnes sú všetci v tejto trojici napriek tomu, ako som predtým už povedal, že v Biblii nie je správa o žiadnom jednaní v mene trojice. Ani jediný raz.

A títo cirkevní predstavitelia, ktorí nemali žiadne povolanie, ktorí vôbec nevedeli, kde Boh prebýva, ktorí nemali potuchy o Starom a Novom zákone, neporozumeli ev. Matúša 28. Bolo vytvorené štátne náboženstvo, a tak to zostalo dodnes.

A buďte úprimní: aj všetky slobodné zbory ostali v trojičnom učení i krste. Či baptisti, metodisti, letniční... všetci a ešte raz všetci v tom zostali. Boh však poslal Svojho služobníka a proroka a povedal mu, že všetky jednania, všetko, čo sa v tejto forme koná, je satanské. Že táto forma nebola nikdy použitá, ale meno – **meno**, v ktorom sa Boh zjavil ako Otec, Syn a Svätý Duch.

Bratia a sestry, všetci, ktorí ešte nie sú pokrstení v mene Pána Ježiša Krista, prosím, využite najbližšiu príležitosť a zanechajte minulosť – aj tú náboženskú minulosť.

Ja som bol predsa tiež v roku 1948 pokrstený v baptistickej cirkvi kazateľom Richardom Greitschom trojičným spôsobom. Ale v okamihu, keď som počul Božieho proroka – a vtedy učinil veľmi tvrdý výrok: „Všetci, ktorí sú pokrstení v trojičnej forme, v zásade patria do rímskokatolíckej cirkvi.“ A to ma zasiahlo. Brat Alfred Borg a brat Helmut Frank a niektorí ďalší sú ešte tu – veľmi rýchlo sme našli svoju cestu k Rýnu a všetci sme jeden druhého pokrstili na meno Pána Ježiša Krista.

Bratia a sestry, toto je čas rozhodnutia – nič neodďalovať, ale

jednoducho povedať: „Pane, truhla zmluvy je otvorená, Slovo bolo zjavené. Späť k pôvodnej viere apoštolov a prorokov.“ A aj to musí byť povedané (Skutky 2:42): „*A zotrúvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.*“ Všetko sa musí vrátiť späť k začiatku. Nie sú potrebné žiadne diskusie, len viera a poslušnosť. Všetko ostatné Boh s nami a skrze nás učiní. Všetky zaslúbenia sú „áno“ a „amen“ a všetky sa naplnia a my prideme od viery k realite.

Náš Boh je verný Boh. Hovorím to v mene Pána: **Tak iste, ako nám Boh z milosti daroval a zjavil Svoje Slovo a tak iste, ako sme ho vo viere prijali, uchopili a v poslušnosti viery mu nasledujeme, tak iste z milosti prežijeme naplnenie posledných zaslúbení. Čo Boh započal, to On i dokoná. A ako sme čítali: „...ku dňu Ježiša Krista.“**

Prial by som si, aby speváci spievali: „*Aký deň to bude...*“, keď sa náš Pán vráti a vezme nás z tohto tela a budeme naveky s Ním.

Prečítam vám ešte Slovo, ktoré si môžeme vziať so sebou. Taktiež z listu Filipänom 3:20: „*Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame Pána Ježiša Krista.*“ Očakávame – my Ho očakávame, a potom: „*...ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu Jeho slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriadiť všetky veci.*“

Pri Svojom návrate náš Pán vysloví Slovo moci a všetky smrteľné telá budú nesmrteľné – všetci starí budú mladí. Boh predsa povolal do existencie celý vesmír. Nič neexistovalo, vôbec nič neexistovalo, no On povedal a stalo sa. Keď sa vráti, tak to vysloví a stane sa to a my sa stretieme s naším Pánom v povetří. Už viac žiadna staroba, žiadne starosti, žiadne choroby – to staré naveky pomínie a všetko na tele bude nové – „*...Jeho oslávenému telu podobní...*“ To isté telo vzkriesenia, ktoré mal náš Pán, bude z milosti dané i nám všetkým. Potom všetci zvoláme: „*Smrť, kde je tvoj osteň? Kde, peklo, tvoje víťazstvo? ... vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.*“ (1. Korinťanom 15:55 a 57)

Všetko je spojené s realitou. Boh poslal zvestí. Počuli sme posledné volanie, vyšli sme von a toto sú hodiny prípravy: zo srdca veriť, byť

poslušnými, a tak prežiť našu prípravu.

Hovorím ešte raz: Prosím, majte vnútorný súhlas ku každému Slovu Božiemu! Aby nepovstal ani najmenší odpor, ale súhlas. Verte tak, ako hovorí Písmo, a budete ho vidieť naplnené.

Jemu, nášmu Bohu, ktorý venoval toľko času a námahy s nami hovoriť... Sme tu dnes z východu, západu, severu i juhu, pretože nás Boh povolal a určil k tomu, aby posledná zvesť dosiahla končiny zeme.

Nech sú požehnaní všetci od východu slnka až po jeho západ a od západu až na východ, na všetkých kontinentoch a vo všetkých jazykoch. Toto je najkrajší a najmocnejší čas v spásnych dejinách a Boh nám daroval prednosť všetko to z milosti prežiť a mať na tom účasť. On Svoje dielo s nami všetkými dokoná ku dňu Svojho návratu. Jemu buď česť na všetky veky.

Povstaňme a zaspievajme chórus *Prichádzajú od východu a západu*.

Teraz by som chcel zavolať dopredu všetkých, ktorí by chceli Pánu posvätiť svoje životy.

Vy milí, pohybuje to mojím srdcom. Som presvedčený, že toto je deň, v ktorom Boh s nami hovoril, a všetci – obzvlášť všetci mladiství, ale ktokoľvek iný by to aj mohol byť – keď cítite, že vaše životy by ste mali nanovo posvätiť Pánovi – môžete teraz prísť dopredu a budeme spievať *Tak jakýž jsem*.

Náš Pán to veľmi, veľmi zreteľne povedal: „*Kto prichádza ku Mne, toho nevystrčím von...*“ On hlasne zvolal: „*Podďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a Ja vám dám odpočinutie*.“ Práve tak to stojí v ev. Jána 1:12: „*...všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno*.“ Vy veríte z celého srdca. Náš Pán preliat Svoju krv na križi Golgoty a naplnilo sa: „*Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou...*“ (2. Korinťanom 5:19) Vzal od nás všetky prestúpenia a všetko ostatné a položil to na Božieho Baránka. „*Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta*.“ (ev. Jána 1:29) A potom sa naplnilo: „*Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červec, dvakrát farbený, budú ako vlna*.“ (Izaiáš 1:18) Prosím, prosím, dnes verte zo srdca, že toto je deň, ktorý Pán učinil pre každého z vás. Všetkých, ktorí k Nemu prišli,

prijal a povedal: „*Tvoje hriechy sú ti odpustené, choď a nehreš viac.*“ Verte teraz! Verte teraz! Boh bol v Kristu, svet so Sebou zmieril, vzal vinu na Seba, niesol všetok hriech: „*Hľa, Baránok Boží...*“ Mohol by som citovať mnoho biblických miest.

Zaspievajme ešte raz *Tak jakýž jsem.*

Modlite sa každý a povedzte: Milovaný Pane, prichádzam k Tebe, prijímam vykúpenie, prijímam odpustenie, prijímam to, čo si mi daroval, Buď mi milostivý, odpusti mi, prijmi ma, chcel by som byť Tvojím vlastníctvom. Zachráň moju dušu. Odpusti mi... Modlite sa jednoducho tak, ako vám to Boh kladie do srdca. Toto je hodina, ktorú Pán učinil.

Milovaný Pane, posväcujem Ti všetkých, ktorí k Tebe prišli. Prijmi ich, daruj odpustenie, vykúpenie, oslobodenie, milosť a spásu. Ďakujem Ti za deň, ktorý si Ty učinil pre nás všetkých. Ďakujem Ti, že si všetkým odpustil, že všetci zmierenie prijali a uchopili a že im teraz dávaš vieru, absolútnu vieru v plné odpustenie, plné zmierenie a že nič nepozostalo, ale že bol dlžný úpis roztrhaný a všetci sú slobodní, z milosti vykúpení, dostali odpustenie.

Milí bratia a sestry, ktorí ste prišli dopredu a všetci, ktorí počúvate a sledujete... toto je deň, ktorý Pán učinil pre vás. Toto je začiatok, nový začiatok a oddnes vás bude Pán viesť ďalej, až kým všetci nedosiahneme cieľ a nedôjdeme od viery k realite. Ste Bohu Pánu posvätení, plne vykúpení, plne oslobodení a Bohu posvätení.

Povedzme ešte raz to, čo povedal náš Pán: „*Kto príde ku Mne, toho nevystrčím von...*“ Nie. On nás prijal. Povedzte Amen! Povedzte zo srdca Amen!

Brat Schmidt poď a ďakuj s nami...

Na to povieme všetci „Amen!“

Viete, na čo teraz myslím? Na to nádherné prežitie, keď som bol vzatý z tela a prežil vytrhnutie. Vždy som otáľal opísať nový Jeruzalem a poviem vám prečo: pretože je napísané, že dĺžka, šírka a výška sú rovnaké. A keď som teraz počul kázať brata Branhama (a dátum kázania som si poznačil), tak tam hovorí, že nový Jeruzalem nie je kocka... Ach to som nemal vôbec hovoriť, lebo si budete o tom robiť

myšlienky... Je to však skutočne niečo nádherné a majestátne. Nie ako pyramída, bez špičky hore. Úplne na záver nádherná klenba ako v Babylone, ale všetko je rovnaké – výška, šírka i dĺžka – ale skutočne niečo majestátne – videl som to zostupovať.

A to pramocné je, že tam všetci budeme. Bez vás nemôžem byť vytrhnutý, to nejde. Enoch mohol byť (sám) vytrhnutý, Eliáš mohol byť (sám) vytrhnutý, ale nie ja. Ja by som chcel byť vytrhnutý s vami.

Spievajme *Stane sa to podľa našej pevnej viery!*

Stane sa to podľa našej pevnej viery!

Stane sa to podľa našej pevnej viery!

Hory musia uhnúť, keď tiahnu Božie deti.

Vpred vo viere so Spasiteľom!

Amen.